

Sygn. akt VI Ga 141/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Walus-Rzasa

Sędziowie: SSO Renata Bober

SSO Beata Hass-Kloc (spr.)

Protokolant: st.sekr.sądowy Joanna Mikulska

po rozpoznaniu w dniu 3 lipca 2014 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: G.

w Z.

przeciwko: Z. w C.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Przemyślu
V Wydziału Gospodarczego z dnia 25 września 2013 r., sygn. akt V GC 21/13

I. oddala apelację,

II. zasądza od pozwanego Z.

w C. na rzecz powoda G. w Z. tytułem kosztów zastępstwa procesowego
w postępowaniu apelacyjnym:

1) w sprawie o zapłatę 31.436,53 zł

- kwotę 1.200,00 zł (jeden tysiąc dwieście złotych)

2) w sprawie o zapłatę kwotę 12.213,65 zł (dwanaście tysięcy dwieście trzydzieści jeden tysięcy sześćdziesiąt pięć groszy)

- kwotę 1.200,0 zł (jeden tysiąc dwieście złotych),

3) w sprawie o zapłatę kwoty 10.201,80 zł

- kwotę 1.200,00 zł (jeden tysiąc dwieście złotych),

4) w sprawie o zapłatę kwoty 10.431,83 zł

- kwotę 1.200,00 zł (jeden tysiąc dwieście złotych),

- 5) w sprawie o zapłatę kwoty 12.342,13 zł
- kwotę 1.200,00 zł (jeden tysiąc dwieście złotych),
- 6) w sprawie o zapłatę kwoty 12.980,09 zł
- kwotę 1.200,00 zł (jeden tysiąc dwieście złotych),
- 7) w sprawie o zapłatę kwoty 11.141,06 zł
- kwotę 1.200,00 zł (jeden tysiąc dwieście złotych),
- 8) w sprawie o zapłatę kwoty 10.952,17 zł
- kwotę 1.200,00 zł (jeden tysiąc dwieście złotych),
- 9) o zapłatę kwoty 12.541,72 zł
- kwotę 1.200,00 zł (jeden tysiąc dwieście złotych),
- 10) o zapłatę kwoty 5.822,44 zł
- kwotę 1.200,00 zł (jeden tysiąc dwieście złotych),
- 11) o zapłatę kwoty 3.895,83 zł
- kwotę 300 zł (trzysta złotych).

Sygn. akt **VI Ga 141/14**

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 07 lipca 2014 r.

Powód - G.w Z. domagała się zasądzenia od pozwanego Z.w C. kwoty 31.436,53 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 3 lutego 2010 r. do dnia zapłaty oraz zapłaty kosztów procesu.

Na uzasadnienie wniesionego roszczenia podała, iż pozwany odprowadzał ścieki do sieci kanalizacyjnych powoda z miejscowości D., zaś kwota dochodzona pozwem stanowi należność za ich odbiór za okres od 1 lutego do

31 grudnia 2009 r. Powód wskazał, że pozwany płacił za odbiór ścieków tylko w części ustalonej na fakturach w związku, z czym dochodził różnicy pomiędzy kwotą wynikającą z faktur, a kwotą spełnionego świadczenia. Powód podał również, że na podstawie porozumienia międzygminnego z dnia 3 stycznia 2005 r. ustalono, że cena lm^3 ścieków komunalnych z miejscowości D. przyjmowanych na oczyszczanie ścieków w Z. nie mogła być wyższa niż cena lm^3 ustanowiona dla (...), dostarczających ścieki komunalne do oczyszczalni (...).

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia

25 marca 2010 r. sygn. V GNC 197/10 Sąd Rejonowy w Przemyślu uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Powyższy nakaz zapłaty zaskarżył pozwany w całości sprzeciwem wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. Pozwany zarzucił, że żądana przez powoda kwota jest zawyżona i opiera się na uchwale (...)z dnia 4 grudnia 2008 r. w sprawie zatwierdzenia taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków, która nie ma zastosowania do rozliczeń pomiędzy przedsiębiorstwami wodno-kanalizacyjnymi. W ocenie pozwanego

do tych rozliczeń stosować należało przepisy kodeksu cywilnego zgodnie z art. 6 ust. 1a ustawy z dnia 7 czerwca 2011 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzeniu ścieków.

Pozwany przedstawił genezę sporu pomiędzy stronami i podał, że nie zgadza się z kalkulacją kosztów odbioru ścieków przedstawioną przez powoda.

Kolejnym wniesionym pozwem powód żądał zasądzenia kwoty 34.134,44 zł za dalszy okres od stycznia 2010 r. do 30 kwietnia 2010 r. podając, iż dochodzi wynagrodzenia za bezumowny odbiór ścieków ustalony na podstawie kalkulacji faktycznie poniesionych kosztów przy uwzględnieniu postanowień powołanego we wcześniejszym pozwie porozumienia między-gminnego.

Nakazem zapłaty z dnia 29 lipca 2010 r. sygn. V GNc 543/10 Sąd Rejonowy uwzględnił wniesione powództwo w całości.

Również powyższy nakaz zapłaty pozwany zaskarżył sprzeciwem w całości wnosząc o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu, podając te same motywy co we wcześniejszy sprzeciwie.

W dniu 20 grudnia 2010 r. Sąd Rejonowy połączył powyższe sprawy do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia pod sygn. akt V GC 63/10.

W ostatecznie sprecyzowanym żądaniu powód wniósł o zasądzenie kwoty 15.157,63 zł za okres od stycznia do kwietnia 2010 r., a w pozostałej stałej części pozw cofnął w zakresie zapłaty kwoty 34.134,44 zł, zaś w sprawie o zapłatę kwoty 31.436,53 zł podtrzymał żądanie pozwu w całości.

Pozwany natomiast wyraził zgodę na częściowe cofnięcie pozwu a w pozostałym zakresie wniósł o oddalenie powództwa.

Wyrokiem z dnia 18 czerwca 2012 r. wydanym w sprawie V GC 63/10 Sąd Rejonowy zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 12.581,60 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 3.02.2010 r. do dnia zapłaty, w pozostałym zakresie oddalił wniesione powództwo. Ponadto Sąd I instancji umorzył postępowanie w zakresie zapłaty kwoty 18.976,81 zł.

Wyrokiem z dnia 18 grudnia 2012 r. Sąd Okręgowy w Rzeszowie Wydział VI Gospodarczy uchylił wyżej wymieniony wyrok w zakresie merytorycznego

rozstrzygnięcia, co do pkt. I, III, V, VI i VII. W uzasadnieniu wyroku Sąd II instancji stwierdził, iż wynagrodzenie z natury swojej obejmuje zysk i błędna była teza Sądu I instancji, iż wynagrodzenie powoda nie mogło obejmować zysku. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy w Sądzie I instancji przedmiotowa sprawa została oznaczona sygn. akt V GC 21/13.

W trakcie trwania powyższego postępowania powód wnosił przeciwko pozwanemu kolejne pozwy, w których występował przeciwko pozwanemu z dalszymi roszczeniami za kolejne okresy 2010 r., 2011 r. i 2012 r. z tytułu odprowadzania ścieków przez pozwanego do sieci kanalizacyjnej powoda.

W sprawach tych wydawane były nakazy zapłaty w postępowaniu upominawczym, co do których pozwany wnosił sprzeciwy zaskarżając wydane nakazy zapłaty w całości wnosząc o oddalenie w całości wniesionych roszczeń bądź zasądzenie kosztów procesu od powoda na rzecz pozwanego bądź pozwany składał odpowiedzi na pozew, w sprawach w których nie wydano nakazów zapłaty, w których również wnosił o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu podtrzymując wyżej przytoczoną argumentację dotyczącą bezzasadności wniesionych przez powoda roszczeń.

I tak w sprawie o sygn. akt V GNc 543/11 powód domagał się od pozwanego zapłaty kwoty 12.231,65 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 15 lipca 2011 r. do dnia zapłaty za okres od dnia 1 czerwca 2011 r. do dnia 30 czerwca 2011 r. od wydanego nakazu zapłaty w dniu 25 sierpnia 2011 r. pozwany wniósł sprzeciw a sprawa została wpisana pod sygn. akt V GC 139/11.

W sprawie o sygn. akt V GNc 540/11 powód domagał się od pozwanego zapłaty kwoty 10.201,80 zł z odsetkami ustawowymi od kwoty 9.423,25 zł od dnia 26.07.2011 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 778,55 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty za okres od 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 marca 2011 r.

Po wniesieniu sprzeciwu przez pozwanego od nakazu zapłaty z dnia 25.08.2011 r. sprawa została wpisana pod sygn. akt V GC 140/11.

W sprawie o sygn. akt V GNc 512/11 powód domagał się od pozwanego zapłaty kwoty 10.431,83 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 15.06.2011 r. do dnia zapłaty za okres od dnia 3 maja 2011 r. do dnia 31.05.2011 r. Po wniesieniu sprzeciwu przez pozwanego od nakazu zapłaty z dnia 25 sierpnia 2011 r. sprawa została wpisana pod sygn. akt V GC 141/11.

W sprawie o sygn. akt V GNc 511/11 powód domagał się od pozwanego zapłaty kwoty 12.342,13 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 19.05.2011 r. do dnia zapłaty za okres od 1 kwietnia 2011 r. do 2 maja 2011 r. Po wniesieniu sprzeciwu przez pozwanego od nakazu zapłaty z dnia 19 sierpnia 2011 r. sprawa otrzymała sygn. akt V GC 144/11.

W sprawie o sygn. akt V GC 29/12 powód domagał się od pozwanego zapłaty kwoty 12.980,09 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 14.01.2012 r. do dnia zapłaty za okres od 1 grudnia 2011 r. do 30 grudnia 2011 r. Prawomocnym postanowieniem z dnia 4.04.2011 r. postępowanie w tej sprawie, za zgodą pozwanego zostało umorzone w części co do zapłaty kwoty 11.446,08 zł.

W sprawie o sygn. akt V GC 33/12 powód domagał się od pozwanego zapłaty kwoty 11.141,06 zł z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia 15.12.2011 r. do dnia zapłaty za okres od dnia 1 listopada 2011 r. do dnia 30 listopada 2011 r. W odpowiedzi na wniesiony pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu.

W odpowiedzi powód cofnął pozew ponad kwotę 2.295,73 zł, w związku z dokonaną przez pozwanego wpłatą kwoty 8.845,33 zł w dniu 16.03.2012 r. Domagając się zapłaty od pozwanego na jego rzecz kwoty 2.295,73 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 14.12.2011 r. do dnia 16.03.2012 r. i od kwoty 2.295,73 zł od dnia 17.03.2011 r. do dnia zapłaty.

W sprawie V GNc 79/12 powód domagał się od pozwanego zapłaty kwoty 10.952,17 zł z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia 15.10.2011 r. do dnia zapłaty za okres od dnia 1 do 30 września 2011 r. Po wniesieniu przez pozwanego

sprzeciwu od nakazu zapłaty z dnia 23.02.2011 r. sprawa została wpisana pod sygn. akt V GC 78/12.

W sprawie V GNc 80/12 powód domagał się od pozwanego zapłaty kwoty 12.541,72 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 15.11.2011 r. do dnia zapłaty za okres od dnia 1 do 31 października 2011 r. Po wniesieniu sprzeciwu przez pozwanego od nakazu zapłaty z dnia 23.02.2012 r. sprawa została wpisana pod sygn. akt V GC 82/12.

W sprawie V GC 90/12 powód domagał się od pozwanego zapłaty kwoty 5.822,44 zł z odsetkami ustawowymi co do kwoty 5.114,37 zł od dnia 18.11.2011 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 708,07 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W sprawie V GNc 68/13 powód domagał się od pozwanego zapłaty kwoty 3.895,83 zł z odsetkami w wysokości ustawowej co do kwoty 1.378,42 zł od dnia 22.08.2012 r. do dnia zapłaty, od kwoty 1.314,50 zł od dnia 19.09.2012 r. do dnia zapłaty, od kwoty 1.140,41 zł od dnia 17.10.2012 r. do dnia zapłaty i od kwoty 62,50 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Od wydanego w dniu 23 stycznia 2013 r. nakazu zapłaty pozwany wniósł sprzeciw zaskarżając wydany nakaz zapłaty w całości i wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu.

W sprawie o sygn. akt V GC 139/11(V GNc 543/11) w odpowiedzi na wniesiony sprzeciw powód cofnął pozew w części ponad kwotę 2.520,46 zł, w związku z tym, iż pozwany w dniu 12.09.2011 r. dokonał wpłaty kwoty 9.711,19 zł. W związku z czym powód wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty 2.520,46 zł z ustawowymi odsetkami

co do kwoty 12.231,65 zł od dnia 15.07.2011 r. do dnia 12.09.2011 r. oraz od kwoty 2.520,46 zł od dnia 13.09.2011 r. do dnia zapłaty.

W sprawie o sygn. akt V GC 140/11(V GNc 540/11) powód podtrzymał w odpowiedzi na wniesiony sprzeciw powództwo w całości.

W sprawie o sygn. akt V GC 141/11 (V GNc 512/11) w odpowiedzi na wniesiony sprzeciw powód cofnął pozew w części ponad kwotę 2.149,59 zł, w związku z tym, iż pozwany w dniu 24.08.2011 r. dokonał wpłaty kwoty 8.282,24 zł. W związku z czym powód wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty 2.149,59 zł z ustawowymi odsetkami co do kwoty 10.431,83 zł od dnia 15.06.2011 r. do dnia 24.08.2011 r. oraz od kwoty 2.149,59 zł od dnia 25.08.2011 r. do dnia zapłaty.

W sprawie o sygn. akt V GC 144/11 (GNc 511/11) w odpowiedzi na wniesiony sprzeciw pozwany cofnął wniesiony pozew ponad kwotę 2.543,23 zł, w związku z dokonaną w dniu 29.07.2011 r. przez pozwanego wpłatą kwoty 9.798,90 zł. Powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kwoty 2.543,23 zł z odsetkami ustawowymi od kwoty 12.342,13 zł od dnia 19.05.2011 r. do dnia 29.07.2011 r. i od kwoty 2.543,23 zł od dnia 30.07.2011 r. do dnia zapłaty.

W odpowiedzi na wniesiony w sprawie V GC 78/12 (V GNc 79/12) sprzeciw powód cofnął pozew ponad kwotę 2.256,81 zł w związku z dokonaną przez pozwanego wpłatą kwoty 8.695,36 zł w dniu 6.02.2012 r. Powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz kwoty 2.256,81 z odsetkami ustawowymi od kwoty 10.952,17 zł od dnia 15.10.2011 r. do dnia 6.02.2012 r. i od kwoty 2.256,81 zł od dnia 7.02.2012 r. do dnia zapłaty.

W sprawie V GC 82/12 (V GNc 80/12) powód w odpowiedzi na wniesiony sprzeciw cofnął pozew ponad kwotę 2.584,36 zł, w związku z dokonaną na jego rzecz wpłatą kwoty 9.957,36 zł w dniu 6.02.2012 r. ze strony pozwanego.

W związku z czym domagał się zapłaty kwoty 2.584,36 zł z odsetkami ustawowymi co do kwoty 12.541,72 zł od dnia 15.11.2011 r. do dnia 6.02.2012 r. i od kwoty 2.584,36 zł od dnia 7.02.2012 r. do dnia zapłaty.

Na podstawie art. 219 k.p.c. Sąd Rejonowy sprawę V GC 144/11 połączył w dniu 15.11.2011 r. do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą V GC 139/11.

Na podstawie art. 219 k.p.c. sprawy: V GC 139/11, V GC 29/12, 33/12, 78/12, 82/12 zostały w dniu 4.04.2012 r. połączone do wspólnego rozpoznania i

rozstrzygnięcia o co wnosili strony, aby objąć jednym postępowaniem sprawy dotyczących rozliczeń między nimi za 2011 r. do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia pod sygn. akt V GC 139/11.

W dniu 10.04.2012 r. sprawa o sygn. akt V GC 90/12 została połączona do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą o sygn. akt VGC 139/11.

Prawomocnym postanowieniem wydanym w dniu 23.04.2012 r. Sąd umorzył postępowanie w części za zgodą pozwanego, zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c. w zw. z art. 355 § 1 k.p.c., w sprawie V GC 139/11 w zakresie zapłaty kwoty 8.845,33 zł.(poprzednia sygn. akt V GC 33/12), kwoty 8.695,36 zł (poprzednia sygn. akt V GC 78/12) oraz kwoty 9.957,36 zł (poprzednia sygn. akt VGC 82/12)|, albowiem wydanie rozstrzygnięcia w tym zakresie stało się zbędne.

W dniu 11.09.2013 r. Sąd połączył sprawę V GC 139/11 i V GC 68/13 do

łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą o sygn. akt VGC 21/13

(poprzednio posiadającą sygn. akt V GC 63/10).

W ostatecznie zajęтым stanowisku w połączonej sprawie V GC 21/13 powód wniósł o zasądzenie kwoty jak ww. pozwach, przy uwzględnieniu kosztów

procesu. Pozwany wniósł zaś o oddalenie wniesionych przez powoda pozwów jako bezzasadnych, podkreślając, iż strona powodowa prowadzi nieprawidłową

księgowość bez możliwości rozdzielenia kosztów.

Wyrokiem z dnia 25 września 2013 r. Sąd Rejonowy w Przemyślu zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 31.436,53 zł z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia 03.02.2010 r. do dnia zapłaty oraz koszty procesu;

II. zasądził od pozwanego rzecz powoda kwotę 15.157,63 zł z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia 10.06.2010 r. do dnia zapłaty oraz koszty procesu;

III. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.520,46 zł z odsetkami w wysokości ustawowej od kwoty: 12.231,65 zł od dnia 15.07.2011 r. do dnia 12.09.2011 r. i od kwoty 2.520,46 zł do dnia 13.09.2011 r. do dnia zapłaty w pozostałym zakresie co do zapłaty kwoty 12.231,65 zł umorzył postępowanie co do zapłaty należności w kwocie 9.711,19 zł oraz zasądził koszty procesu;

IV. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10.201,80 zł z odsetkami w wysokości ustawowej od kwoty: 9.423,25 zł od dnia 26.07.2011 r. do dnia zapłaty, od kwoty 788,55 zł od dnia 27.07.2011 r. do dnia zapłaty oraz koszty procesu;

V. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.149,59 zł z odsetkami w wysokości ustawowej od kwoty: 10.431,83 zł od dnia 15.06.2012 r. do dnia 24.08.2011 r. i 2.149,59 zł od dnia 25.08.2012 r. do dnia zapłaty w pozostałym zakresie co do zapłaty kwoty 10.431,83 zł umorzył postępowanie co do zapłaty należności w kwocie 8.282,84 zł oraz zasądził koszty procesu;

VI. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.543,23 zł, z odsetkami w wysokości ustawowej od kwoty: 12.342,13 zł od dnia 19.05.2011 r. do dnia 29.07.2011 r. i kwoty 2.543,23 zł od dnia 30.07.2011 r. do dnia zapłaty w pozostałym zakresie co do zapłaty kwoty 12.342,13 zł ,umorzył postępowanie codo zapłaty należności w kwocie 9.798,90 zł oraz zasądził koszty procesu;

VII. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.295,73 zł z odsetkami w wysokości ustawowej od kwoty: 11.141,06 zł od dnia 14.12.2011 r. do dnia 16.03.2011 r. i kwoty 2.295,73 zł od dnia 17.03.2012 r. do dnia zapłaty oraz orzekł o kosztach procesu;

VIII. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.256,81 zł z odsetkami w wysokości ustawowej od kwoty: 10.952,17 zł od dnia 15.10.2011 r. do dnia 6.02.2012 r. i kwoty 2.256,81 zł od dnia 7.02.2012 r. do dnia zapłaty oraz orzekł o kosztach procesu;

IX. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.584,36 zł z odsetkami w wysokości ustawowej od kwoty: 12.541,72 zł od dnia 15.11.2011 r. do dnia 6.02.2012 r. i kwoty 2.584,36 zł od dnia 7.02.2012r. do dnia zapłaty oraz orzekł o kosztach procesu;

X. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.534,01 zł z odsetkami w wysokości ustawowej od kwoty: 12.980,09 zł od dnia 14.01.2012 r. do dnia 5.03.2012 r. i kwoty 1.534,01 zł od dnia 06.03.2012 r. do dnia zapłaty, w pozostałym zakresie co do zapłaty kwoty 12.980,09 zł umorzył postępowanie co do zapłaty należności w kwocie 11.446,08 zł oraz orzekł o kosztach procesu;

XI. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.822,44 zł z odsetkami w wysokości ustawowej od kwoty: 5.114,37 zł od dnia 18.11.2011 r. do dnia zapłaty i kwoty 708,07 zł od dnia 4.04.2012 r. do dnia zapłaty oraz orzekł o kosztach procesu;

XII. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.895,83 zł z odsetkami w wysokości ustawowej od kwoty: 1.378,42 zł od dnia 22.08.2012 r. do dnia zapłaty, kwoty 1.314,50 zł od dnia 19.09.2012 r. do dnia zapłaty, kwoty 1.140,41 zł od dnia 17.10.2012 r. do dnia zapłaty i kwoty 62,50 zł od dnia 14.01.2013 r. do dnia zapłaty oraz orzekł o kosztach procesu;

XIII. zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5.850,00 zł tytułem zwrotu poniesionych przez stronę powodową kosztów sądowych związane z wydatkami na biegłych oraz kwotę 4392,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowań odwoławczych.

Powyższy wyrok Sądu Rejonowego zapadł w oparciu o następujące ustalenia i rozważania prawne:

Pozwany Z. w C. w okresach objętych wniesionymi pozwami od lutego 2009 r. do września 2012 r. odprowadzał ścieki do sieci kanalizacyjnej powoda - G.w Z. z terenu miejscowości D..

Powód dokonywał na koniec poszczególnych miesięcy odczytów przepływomierza, a następnie wystawiał faktury VAT, które przedstawiał pozwanemu do zapłaty. Pozwany z tego tytułu uiszczał z opóźnieniem bądź częściowo nie uiszczał wynagrodzenia na rzecz powoda, na kwoty objęte wniesionymi pozwami w poszczególnych sprawach. Część z tych kwot pozwany zaspokoił już w trakcie toczących się między stronami sporów sądowych. Pozwany przyjmował bowiem, iż powód nie ma podstaw do ustalania stawki za 1 m³ ścieków w kwotach tak jak na wystawionych fakturach VAT.

Ustalając wysokość należności za odbiór ścieków powód kierował się postanowieniami uchwały Rady Gminy L. z dnia 4 grudnia 2008r. ustalającej stawkę 3,20 zł netto za 1 m⁽³⁾ ścieków i uchwały R.z dnia 27 listopada 2009 r. ustalającej stawkę 3,52 zł netto za 1 m⁽³⁾ ścieków oraz porozumienia międzygminnego z dnia 3 stycznia 2005r. stanowiącego, iż cena ścieków z miejscowości D. nie może być wyższa niż w taryfie dla (...).

Strony prowadziły negocjacje zarówno przed wszczęciem postępowań sądowych jak też już w trakcie ich trwania, które nie doprowadziły do zawarcia pisemnej umowy regulującej wzajemne rozliczenia stron w zakresie powstałego między nimi sporu. Podstawową kwestią sporną między stronami była kwestia należnego powodowi zysku, w zakresie którego pozwany uważał, iż powód nie ma podstaw do jego pobierania w relacjach między tymi stronami.

Powód wzywał pozwanego do zapłaty należności objętych poszczególnymi pozwami. Przy ustalaniu kwoty jednostkowej za 1 m³ w okresie 2009 i 2010 r. oraz 2012 r. i 2011 r. Sąd I instancji oparł się na opinii biegłego powołanego w sprawie J. F..

Sąd Rejonowy stwierdził, iż powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie powołanych dowodów z dokumentów, których prawdziwość i autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Sąd przy ustalaniu należnego powodowi wynagrodzenia oparł się przede wszystkim na wiarygodnej i rzetelnej opinii biegłego J. F., pośrednio także na opinii biegłego J. L., w zakresie należnego powodowi wynagrodzenia za 2011 r. W ocenie Sądu biegły ten w sposób rzetelny i wyczerpujący odniósł się do zarzutów strony pozwanej. To spowodowało, iż Sąd meriti kolejny wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego oddalił jako zmierzający wyłącznie do przedłużenia postępowania. Zdaniem Sądu Rejonowego sam wniosek strony niezadowolonej z niekorzystnej dla niej opinii biegłego i poczynionych w niej ustaleń, w sytuacji gdy zarzuty pozwanego stanowiły jedynie polemikę z prawidłowymi i ustaleniami biegłego, nie mogły stanowić podstawy do dopuszczenia dowodu z kolejnej opinii

Sąd I instancji przy ustalaniu stanu faktycznego pominął opinie biegłych: M. M. i W. G. albowiem jak wskazał biegły J. F. opinie te zawierały błędy metodologiczne, które nie pozwalały przyjąć zawartych w nich wniosków końcowych. W szczególności w zakresie pominięcia należnego powodowi zysku, przy ustalaniu należnego powodowi wynagrodzenia.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd I instancji doszedł do przekonania, iż wniesione powództwa zasługiwały na uwzględnienie w całości, wskazując przy tym, iż zarzuty strony pozwanej były w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego bezpodstawne.

Sąd Rejonowy zwrócił nadto uwagę, iż w zakresie w jakim powód cofnął pozew, a pozwany wyraził na to zgodę, w związku z zapłatami przez pozwanego należności objętych wniesionych pozwami zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c. w zw. z art. 355 § 1 k.p.c. postępowanie należało umorzyć.

Sąd I instancji oparł swoje rozważania o przepisy Kodeksu cywilnego tj. art. 750 k.c. i art. art. 735 k.c. Mając to na uwadze Sąd stwierdził, iż strony, mimo iż nie zawarły umowy pisemnej, przez czynności dorozumiane, łączyła ich umowa o świadczenie usług określona w art. 750 k.c., do której należało stosować przepisy o zleceniu, a w szczególności art. 735 § 2 k.c.

W ocenie Sądu meriti pozwany w okresach objętych pozwami odprowadzał ścieki do sieci kanalizacyjnych powoda z miejscowości D., powód je zaś przyjmował. Spór między stronami dotyczył zaś wynagrodzenia należnego powodowi z tego tytułu.

Sąd Rejonowy jako bezpodstawne i nie zasługujące na uwzględnienie uznał zarzuty strony pozwanej odnośnie tego, iż należne powodowi wynagrodzenie nie mogło obejmować zysku gdyż wyłącznie-wtedy gdy gmina realizuje odbiór ścieków jako zadanie ustawowe jej działalność nie może być nakierowana na zysk

i dotyczy to odbioru ścieków od podmiotów z terenu danej gminy i regulowane jest przepisami ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. W przypadku zaś świadczenia usług na rzecz innej gminy, czy jak w niniejszej sprawie na rzecz spółki komunalnej innej gminy, relacje pomiędzy tymi podmiotami mają charakter cywilno-prawny, konsekwencją czego jest wręcz oczywista konieczność uwzględnienia należnego przy wynagrodzeniu zysku.

Sąd posiłkując się opinią biegłego J. F. i J. L. jednoznacznie ustalił, iż w okresach objętych wniesionymi pozwami od lutego 2009 r. do września 2012 r. należne powodowi wynagrodzenie uwzględniające koszty jednostkowe, przy uwzględnieniu typowego w tego typu działalności zysku przekraczało stawki, jakie powód przyjmował do rozliczeń z pozwanym. Powód ustalając wysokość należności za odbiór ścieków kierował się jednakże postanowieniami uchwały Rady Gminy L. z dnia 4 grudnia 2008r. ustalającej stawkę 3,20 zł netto za 1 m⁽⁽³⁾⁾ ścieków i uchwały (...)z dnia 27.11.2009 r. ustalającej stawkę 3,52 zł netto za 1 m⁽⁽³⁾⁾ ścieków oraz porozumienia międzygminnego z dnia 3 stycznia 2005r. stanowiącego, iż cena ścieków z miejscowości D. nie może być wyższa niż w taryfie dla (...). Jak wynikało z opinii biegłych w okresach objętych wniesionymi pozwami należne powodowi wynagrodzenie, którego powód domagał się wniesionymi pozwami nie przekroczyło kwoty 3.20 zł netto i 3,|2 zł netto za 1 m⁽⁽³⁾⁾ odebranych ścieków - określonych „porozumieniem międzygminnym”. Tym samym w ocenie Sądu I instancji kwoty objęte wniesionym pozwami należało uznać za wynagrodzenie należne powodowi, w zakresie należności objętych wystawionymi na rzecz powoda przez pozwanego fakturami VAT, przy uwzględnieniu prawidłowo ustalanych przez powoda kosztów jednostkowych i zysku, który dotyczy tej działalności.

W związku z powyższym Sąd Rejonowy na podstawie art. 735 § 2 k.c. w zw. z art. 750 k.c. uwzględnił powództwo w całości. O odsetkach ustawowych należnych powodowi w poszczególnych sprawach za opóźnienie w zapłacie przez pozwanego należności na rzecz powoda Sąd I instancji orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. wskazując, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności, zasądzając je po upływie terminów płatności wskazanych na wystawionych przez powoda fakturach VAT, bądź w zakresie w jakim pozwany dokonał zapłat należności na rzecz powoda, od dat i kwot wynikających z częściowej zapłaty należności.

O kosztach procesu Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. obciążając nimi w całości stronę pozwaną jako stronę, która przegrała proces w całości. Nadto Sąd ten podkreślił, iż ustalając wysokość należnych powodowi kosztów procesu miał również na uwadze fakt, iż mimo tego, że wszystkie sprawy objęte wniesionymi pozwami ostatecznie zostały połączone do rozstrzygnięcia pod sygn. akt V GC 21/13, to nie pozbawiło to połączonych spraw ich odrębności

i samodzielności, stąd też zaszła konieczność w poszczególnych sprawach wydania odrębnych rozstrzygnięć co do kosztów procesu należnych stronie powodowej.

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego wniósł pozwany zaskarżając go w całości. Orzeczenie temu zarzucił naruszenie prawa procesowego poprzez przeprowadzenie przez Sąd rozprawy w dniu 25.09.2013 r. pomimo braku skutecznego doręczenia zawiadomienia o rozprawie oraz odrzucenie wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego;

- naruszenie prawa procesowego poprzez wydanie postanowienia o połączeniu spraw V GC 21/13, V GC 68/13 i 139/11 w jedną sprawę pod sygn. akt VGC 21/13;

- nie rozpoznanie wniosku o powołaniu biegłego;

- nierozpoznanie zarzutów do opinii biegłego;

- niedoręczenie opinii biegłego;

- sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału poprzez pominięcie oceny wpływu wód infiltracyjnych i przypadkowych na wysokość ceny za 1 m³ wprowadzanych przez pozwaną do urządzeń powoda oraz uznanie, że powodowi przysługuje prawo do zysku.

Mając to na uwadze apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania i zasądzenie kosztów postępowania, zaś w pisemnych motywach przywołał argumenty na uzasadnienie ww. zarzutów.

W odpowiedzi na apelację pozwanego, pełnomocnik powoda wniósł o jej oddalenie oraz o zasądzenie od strony pozwanej na rzecz powoda kosztów postępowania za I i II instancję, w tym kosztów zastępstwa według norm przepisanych.

Odnosząc się do przedstawionych w apelacji zarzutów strony pozwanej, powód zaznaczył, iż są one bezpodstawne i jego zdaniem pozwany przedmiotową apelacją zamierza jedynie przeciągać trwające od pięciu lat postępowanie.

Sąd Okręgowy mając na uwadze powyższe zważył co następuje:

Apelacja jest oczywiście bezzasadna, gdyż nie zawarto w niej jakiegokolwiek, należycie wywiedzionego zarzutu, który byłby w stanie podważyć prawidłowość rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego.

W rozpoznaniu w pierwszej kolejności zarzutu nieważności postępowania wobec jak podał skarżący - pozbawienia strony pozwanej możliwości obrony jego praw należało wskazać, iż zarzut ten jest całkowicie chybiony. Stanowisko pozwanego w tym zakresie zostało oparte na stwierdzeniu, iż nie doręczono mu opinii biegłego z zakresu regulacji przedsiębiorstw wodociągowo – kanalizacyjnych oraz regulacji ścieków. Otóż zarzut ten jest o tyle niezrozumiały, bowiem przedmiotowa opinia doszła do wiadomości pozwanego, który następnie złożył do niej uwagi i konkretne zarzuty (k.1886), ponadto jak wynika z akt sprawy skarżący czynnie uczestniczył na rozprawie gdzie biegły był przesłuchiwany ustnie i zdawał mu pytania (k. 1893,1892). Z powyższych względów ww. zarzut apelacji nie mógł się ostać.

Jako chybiony należało ocenić również dalszy zarzut w zakresie wydania przez Sąd I instancji postanowienia o połączeniu spraw o sygn. akt V GC 21/13, V GC 68/13 i 139/11. Sąd Odwoławczy analizując akta sprawy nie dopatrywał się w tej kwestii żadnych uchybień Sądu Rejonowego. Pozwany o każdym połączeniu spraw wiedział, co więcej wyrażał na to zgodę oraz nie składał w tym zakresie żadnych zastrzeżeń (...)

Sąd Okręgowy nie znalazł też podstaw dla uwzględnienia zarzutu nierozpoznanie wniosku pozwanego o powołanie kolejnego biegłego albowiem jak wynika z akt sprawy Sąd I instancji na rozprawie w dniu 11 września 2013 r. oddalił

ten wniosek (k.1896) wskazując jednocześnie w uzasadnieniu, iż niezadowolenie strony z treści wydanej opinii przez biegłego nie powoduje automatycznie powołania kolejnego biegłego.

Natomiast zarzuty apelacji dotyczące prawa do zysku powoda oraz oceny wpływu wód infiltracyjnych i przypadkowych na wysokość ceny za 1 m³ mają charakter polemiczny. Zauważyć przede wszystkim należy, iż kwestia ta została wyjaśniona w wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie przy rozpoznaniu pierwszej apelacji od dwu połączonych pierwszych spraw w zaistniałym sporze pomiędzy stronami. Sąd Okręgowy w niniejszym składzie podziela pogląd tam wyrażony, który warto w tym miejscu powtórzyć, iż w przypadku świadczenia usług na rzecz innej gminy na rzecz spółki komunalnej innej gminy relacje pomiędzy tymi podmiotami mają charakter cywilno-prawny, konsekwencją czego jest oczywista możliwość pobierania opłat uwzględniających zysk. Odnośnie natomiast wód infiltracyjnych, należało uznać, iż powołany w sprawie biegły J. F. w sposób przekonujący wyjaśnił zarzuty i wątpliwości zgłoszone przez pozwanego, w opiniach uzupełniających oraz w swoich zeznaniach na rozprawie dnia 11 września 2013 r.

Kończąc wywód należy podkreślić, iż przedmiotowa sprawa wynikała z połączenia szeregu spraw. Jak stanowi art. 219 k.p.c., sąd może zarządzić połączenie kilku oddzielnych spraw toczących się przed nim w celu ich łącznego rozpoznania lub także rozstrzygnięcia, jeżeli są one ze sobą w związku lub mogły być objęte jednym pozwem. Nie ulegało zatem wątpliwości, iż wszystkie połączone sprawy dotyczyły roszczenia z tytułu odprowadzania ścieków, a tym samym połączenie ich do wspólnego rozpoznania było jak najbardziej zasadne. Jednocześnie należy mieć na uwadze, iż zasadą w postępowaniu cywilnym nie jest kumulacja roszczeń. Poza tym połączenie spraw do łącznego rozpoznania lub także rozstrzygnięcia w trybie art. 219 k.p.c. ma jedynie techniczny charakter, nie oznacza powstania jednej nowej sprawy, a każda z połączonych spraw zachowuje samodzielność, wymagającą odrębnego rozstrzygnięcia. Połączenie podyktowane względami technicznymi i ekonomią procesową nie pozbawia połączonych spraw ich odrębności i nie zmienia faktu, że łącznie rozpoznawane i rozstrzygane sprawy są nadal dwiema samodzielnymi sprawami. Wprawdzie sąd wydaje jeden wyrok, ale zawierający rozstrzygnięcia co do każdej z połączonych spraw z osobna, a zamieszczenie rozstrzygnięć w jednym wyroku (wyrok łączny) nie niweczy samodzielności połączonych spraw (por. np. postanowienie SN z dnia 2.07.2009 r., III PZ 5/09, Lex nr 551888, postanowienie SN z dnia 15.02.2008 r., I CZ 148/07, Lex nr 465916, wyrok SN z dnia 6.10.2006 r., V CSK 206/06, Lex nr 327891, wyrok SN z dnia 22.09.1967 r., I CR 158/67, OSNC 1968, Nr 6, poz. 1). Zatem sąd tak czy inaczej rozstrzyga każdą sprawę oddzielnie, a więc zarówno co do roszczenia strony powodowej, jak i kosztów procesu, co znajduje wyraz w treści orzeczenia sądu, stanowiącego de facto oddzielne rozstrzygnięcie w zakresie każdej z połączonych spraw.

W kontekście powyższego o kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Rozpoznawane łącznie sprawy pozostawały odrębne, a zatem odrębnie co do każdej z nich strony poniosły koszty procesu i przysługiwał im ich zwrot. Wobec oddalenia apelacji w całości (art. 385 k.p.c.) zwrot kosztów procesu w każdej z łącznie rozpoznawanych spraw przysługiwał co do zasady powodowi.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.